

БИБЛИОТЕКА КОВ

Уредник
ПЕТРУ КРДУ

Дубравка Ђурић

КЛОПКЕ

Песме

Вршац
1995.

* * *

“Реч живи двоструким животом. (...) Час разум каже “Разумем!” звуку, час чисти звук - чистоме разуму. Та борба светова, борба за власт која се увек одвија у речи, даје двоструки живот језику: два круга звезда у лету.”

Велимир Хлебњиков, *О савременој поезији*

“У класичном језику односи воде реч, затим је одмах упућују према смислу који је увек негде даље; у модерној поезији односи представљају само ширење речи. Реч је “обитавалиште” (...); она блиста бескрајном слободом и спремна је да зрачи према хиљаду неизвесних и могућих односа.”

Ролан Барт, *Нулти сјейен њисма*

роса рика рима
река рука бука
света сета танка
триста трица сата
спусти семе сете
рима рије рујна
роса збори зори
зец се гега рими
руке река речи
роним риму зором
бука тежи голом
гледу види воду
вене вену
тучак тече
утеци реци речи
руком риком
ројем појем

ослобођене сенком звезде рује у зеници
око ока река бљује речи
роса пише реку у рукаву

О СИТОМ ИСТОМ И ТОМ

При простом погледу гледам гле
голе су реке гола је лед
луна се круни кртица крт
кротке су риме роне и пут
присила прстом потире рам
роса се римом примакла тлу
макови машу ушате шкољке
сумор мрмори мимиком леда
лишће се тресе на трусном тлу

ТИК ТИК
то је так

у мрак у мрак

мракови круже крикови кричу
киша крошната
тишина тишти и тушти
тишина таре трен

А само у теби мени се вида
воде се видре и словита тама
ипак и једно је словно - суморна нит
ни за штошта штаство је шта
у двоседу сво се дало
у долу долине линије лајне
лаје ли ли лаје ли ла
трубе се тресу смеју олује
ласте се ласте лимови ломе

лукови луче
Листај помислим
листај

иза та то си ти сам ја

Сумпор пеном нагриза свет
суморне лађе крхке у леду
собе су зоре и бисер роне
само је једна трома форма
облици бришу оборе тора
тајне се роје у зонама мира
љубав на кришки сира
мостови мосте мокре пределе ломне
а луне луњају по том виду

Види види једну луну
лицем тромим себе збори
зборе речи луно једна
труне трава трне ружа
луно луно листај лишће
ове крхке столистице
речи звоне речи зборе
Луно луно
нестани у прах

Нестајем ал' видим
да се зора зори
да се мора мори
да се бора бори
да се мисао мисли

да се ватра жари
да се торањ пали

Све то саспи песми у лице!

Свитања свитају у мрак хитају
хитре су мисли свитања своде
сводови роде резове згоде
згодна је мисао сликом одслушана
слушана кушана кротка и топла

Све што кажем забораве ове риме. Риме
кажу забораве све. Све се круни кришом у
крошњи. Крошња се троши у мисли.
Мисао је трошна крошња ливаде. До тог
трена-тренутка тренут прхне потом гасне.
Загасито гаси сито. Просипа се сипи кроз
до. Простире се у мисао.

Мислим мисао о мисли а она неће да се
мисли. Неће да се мисли о мисли. Само
крик кришом се мисли. Круг се мисли у
кружници, а квадрат у трави. Борови се
боре у бори. Повежи две свезе у мисли док
мислиш о нећу. Везе се везују мисли се не
мисле. А шта је иза? Помери мисао а тамо
све неважно је тама.

*ПОМЕРИ МИСАО А ТАМО СВЕ
НЕВАЖНО ЈЕ ТАМА!*

Окрени окрет
као у покрет
крет у крилу
смех на силу
силазим доле
до дна дима
незнана прича
притиска чело
а глава боли
боли и воли
ту бол
од језика

Разуздан језик разуздава звезде и сребрни
прах посипа по земљи. Збуњени гледају у
звук који се простире. Језера подрхтавају и
пена у огледалу чипке разуздава. С невери-
цом расипа се тама просипа се у белим
зонама бездана. По угловима небеса коса
бесни и стреса сребрни прах по земљи
пада. Горске очи гледају у жар бездана.
Ненадано над њима ми лебдимо у свет-
лости огња.

Језик заслепљује свевид.
Језик прождире зоре.
Пламени језичци су језик света.

Смех смех смех
ко је видео свет
језик јесте осмех света

осе лебде осом једа
један поглед један глед
све је језик недоглед

Ако кажем да сам лист
Ако кажем да сам лаж
Ако себе кажем
Ако кажем да сам ту
Ако себе кажем
Кажем простор
Призма прима боје мене
Кажем призма
Нестаје уз звук
Нестаје век у е

Стајем стајем
Застајем

Стајем стајем
Нестајем

По себи се разуме да сам неухватљива на папиру. Ако се моје биће разоткрива, оно се увек показује као различито. Ако језик разоткрива мене, ја га разоткривам у својој полној (протејској) природи. Замишљај да сам ја то што се казује а да је то нешто између у простору. Између су међе а оне ме деле. Када се поделим различито сам употребљива. Могу се сврстати уз мноштво стања несталне природе. Ако је разарање једина могућност опстанка, у разарању постајем тамо где престајем да сам ја. А то место је

неодредљиво. Неомеђено простором и временом, али омеђено је међа која дели и најситнији одсечак времена и простора.

Звуци јецају у јеци
Јека издалека је далека
Звуци звече у јеци зиме
Зима се стреса
Свезе су звезде али не у јеци
Још само мало
Још само мало

У мраку је нестало све што се могло видети. Застори су пали. Тачкице су избрисане јер нема наставка у бесконачном. Коначно окончава и скончава овде и сада. Једноставно крај свој пише али

мирише трава
у стаји крава
прав пут је права
опцртана у кругу
призвук привлачи јеку
призива море и зоре
привлачи мене у снове

Снови су саткани од слова. Слова се огледају у води. Вода кваси снове. Снови растварају слова. Симетрија разара мисао

собом разорена.

Мерим простор мером овом
Мером мерим метре ове
Ове метре недогледне
Изгледне и ледне

У снове ће доћи рима. Ромориће речи. Рика ће разорити склад. Склад ће нестати у Хад.

Разгрни речи. Огњеви горе у мислима зоре. Разорне море разарају овај ред у недоглед.

Година се губи у храсту
(док деца расту)
Падеж пада услед земљине теже
Све је теже рећи ту тешку реч
- једноставно
Чуда се догађају сваког дана
Само сама тама сраста са огољеном
Кротком

А она тка језик од сна
А она зна језик од сна

А то сам ја
А то сам ја

Суноврати се у суноврат
смех, простор, страх

сасвим слабо
сасвим мало

једно око, око света
гледа, сумња, зановета

Смисли тај јасан, гласан, сласан
СТИХ

Сунцокрет се креће ка сунцу
Суноврат се враћа врату
Врдалама ломи клатно
Криллати коњ копитом одваљује стих

Стих стихори и жубори
Хорови стихују страхове
Страсне, сласне страхоте стиха

Сума и сила срљају у сонорност стиха
Прошла прича прима представе о раду
Ризик, ризом, потез у трезору песме

Песма сме све!

Стихови стрми одроне ређају.
Један за другим падају у празан
простор и сламају се.
Горим горућом жељом да горе постану
боље на бојном пољу ове песме.

Отрезни трезор тајне
Поткопај прокоп копа
Копам бритке стихе стрехе
Кротим питке стихе строфе

А оне неповратно падају на дно
Скривено и снивано
У меком дотоку крета

Замеци знаци мете ове броне
Пламене палме пале плесове у плесан
Бродови брију таласе модре
Дробе се залиски лисца луталице
Завоји кидају корење склопа
Птице се дотичу туче и ћуте
Смотани сомот се одмотава на тавану
Потресни грлати гласови пагоде
Згодно годи оди дах
Дижу се прахови и макови - махови
Витлају и вијају у вејавици вивци
Вичу и дотичу глатку рану реску

Крајеви не дуже у недоглед дела
Крајеви кроје кресте кишобрана
Крајеви роје рајеве Ева
Крајеви крију и рију
Крајеви јављају јавке на јави
Крајеви јабуке буком закриљују
Крајеви окуке кукама кидају
Крајеви не дишу дробе обе глобе
Крајеви јаве све обмане
Крајеви смрскају мрске придеве
Крајеви дају увек дају одају
Крајеви одају одаје и када дају не дају
Крајеви гребене гребу и гурају у угао
Крајеви крстаре
Крајеви старе у старе обмане бану

Кривуље криве мирне гроздове смеха
Троугли лежу на углове греха
Грижа савести доноси вест
Кресови красе украсе сасе
А она пецне и жецне све освете

У освит седе освете седе
У кући се крепе

Зидови граде заграде парадокса

Докови докони реже
Окове смисла режу
Бесмислене стихе вежу

Бесмислени стихови су врискови смисла
Тешко време једне клице света

Свет се везе
Везом свезе бесмислене
Смисао сита гута себе
Трубе речи гоне тубе
У тунеле безизлазне

Смислови лутају по површини плутају
И нема смисла који себе даје
јер се каје јер се крије
и никада није

КЛОПКЕ

Кротка крије јасен-бусен услед сласти
песме
Кришом крочим роком пртим око зева
протканог
Киша кружи жутом реком пристигле су
части све

Питам, скитам, сит сам, следим тебе -
урнебес

Бриге брује, броди зује
Трачак титра, мрачак мрачи

Себи веран невер траћи наде брадате

Бројала сам петље, сакупљала метле
Брујала сам брезе, ситне и опрезне
гмазове, мразове
мехове и мрене

На мени обади, бодови, брескве, плодови
На мени орлови, ловови, лавови, плодни

Док

Дубравка дуби у деблу зуб
а даброви дахћу и гракћу
гледају и седају, преду пређе песме-сна

Пророци ричу, не проричу, не поричу
Пророци оци, постају мајке
никако шарке, змије ил' прозори
Позор, призор у прози и роза пози
смештен у муљу труба челичних
троје се зноје
око муке ове
бес је вест без речи које увиру и умиру

Тек

Дубравка дроби риме и ритме
ситне и крупне краке креше
Дубравка плеше
и свеже цвеће на раку Поезије меће

Играјмо ми луде око раке блудне
Несташне су речи глупости ће рећи
опијене својим плесом
у поворци смрти леша што се диже

Замире све,
увире и умире

Спровод спроводи душе умрлих речи,
склопова-окова
и замрлих значења, опијених кужним
испарењима
једног времена које умире на одру орги-
јашке смрти
и очарава заблуделе у времену.

Док

Дубравка деље нове облике дебла
Благо се теше и теши у новом кову
Кујемо песму нову
заверу нову

Завере, слатке завере
у песмама новим исковане
Завере слатке кујмо песме бесне

Бесним бесом нечувеним
Усмртила сам аутора, освојила скриптора
скрипта шкрипе у звуцима и значењима

Глатко, сипко струје олује
Сипко, глатко глате струје
Буре брује, а олује журе
да направе неред, лом у учмалом свету

Риме, риме, нове риме, обновљене
себи склоне
тону у затоне, заморене

Ритам ређа удар веђа
Виђам, видам ране нове
у ткивима песме ове

Нове песме и нове завере
верне себи кују нове звезде
Причам приче несмотрене, отворене

новом свету што се рађа
пред очима речи

Док

Дубравка снује и завере кује
Кротка јој криком помаже

Дубравка барке ослобађа јарма
Волови бесне, коњи луде
све се необуздава

Буздовани стари лете до звезда
и у пакао се стрмоглаве

Свесне заблуде заблуделе уморене умиру
А освете наступају у ћутању, у бесу

Тишина хоће да усмрти песму без реда
Хаос сипи у горчини једа
Гладне речи једу своја чеда

Истина стиска и гуши
Истина руши и пустош оставља

Јасноћа равна рапаве речи,
смисао тражи, време траћи

Хоћу да уморим моћ,
Хоћу да уморим ноћ

Моћ је ноћ која гута све на свом путу.
Моћ је најдубља ноћ која тежи
бесповратно да одагна све са свог пута.

Тиранити титрају и осмехом усмрћују.
Терор не оставља трагове за собом.

Све се гуши, све се руши
приче исте, приче јасне
усмрћују речи часне

Речи часне нису јасне
Речи чарне, чаробне су
Речи бајне бајке звука испредају
А из звука нови светови ничу

Тек

Дубравка забран дира
Анархичне звуке свира
Речи се множе, а никад не гложе
Значења звуче
А звуци значе

Дирам дирам забран брањен
изазивам моћ
изазивам ноћ
а дубока ноћ обећава смрт

Дробим згоде, дирам дирке
Трупкам трупла, бучим буке

Давим муке, морим мрене и убијам време
Тражим бреме, трошим трупце
Вежем рупце-ропце и риме
Сирове свирце и свеце
свећице и свеће
Саћа и сове голе у мудрости
Голе речи, гола тела голе материје
Терам тигрове, тражим тропе
Тепам, тропћем, топоћем, трепћем
и трепћим

Памтим, снатрим триста трица
Траве, мраве, праве, криве
Све су криве,
и све живе
у трупцима издубљеним
у тропима издробљеним.

Антиена од жада пада на поглавља у којима
Мони де Були бројеве спаја
Пољански сунца набраја
Мицић зените прекраја

Благојевић благодарара
Бернстин бруји у олуји
Северно од Севера Кручоних се не клања
и не склања

Тишма тишти Колибаша
и Копицла шпицлова
Сања сања а Дубравка долази до краја

Песме поје песме кроје кригле пива
а оне сеју слова тесна пргавих тишина

Гротло грокће и гризе голе смислове
а они смишљају лажи

Јежеви најезени костреше кострет
Портрети ртове упртили

Сини рини ролну смисла у ране зора

Моћ се кочопери под перјаницом бола

Једра дробилица дроби сметове смислова

Слова бистра блистају и пристају
уз пугте обале голог сна

Жалови жали
ждралови
ждребне плетне
сетне путање
по пољима
Јасне Пољане
нејасно сновијају
варнице и варке
забате меке
снегове сметне

Шавови шире испод песме вире
Врагови врази врачи мрачни
тамне тонове трусне и гнусне

Гомиле глиба
праши прилепке лепљенке
лепе и лукаве варнице

Воденице и виле Равијојле
на горама гиздаве грехе
гурају ниже и ближе
сравњеног средишта јада
градове глади

Пустош пушта пошаст
почасти грозне срозавају роза бозе
Бозима правде и права
у згариштима заглушених ушију душа

Пијане бале телеса тресу се у трансу
Гризе се грозница
Гони се горје гримизја

Вечне вештице витлају долом
Доламе и динари
Страве и траве
спале на један пршљен бршљена

Бриге урезају боре у стене голе
Вали наваљују на обале-бине

Таласи ласа бацају на царства ртова
и хртова

Врачеви мрачни врчеве чувају у влази
Једнорози зову зове у долине боне
Виле Равијојле тресу горе
обрачуне своде
и певају оде

о роду и родама
о Богу и биткама
о свату и брату
о костима
о песмама
и ластама-лествама

СНОВЕ У ОКОВЕ . . .

Салбасне сабље слова отварају ране бола
осећања крваре до кржаве папирне смрти
смешни смех се смеје смело
сабластима саблажњивим
и рањивим римама
риме рујне, а не вина
витице и вештице вештине нове
веште врлине сатиру Сатире старе
у ормане ил ормаре спаковане
ора се оре, а ораси расни крепосни су
керови и кере кратког даха
прах прашине и пораз поре
кржаве коре - круне и крунице
краљеви у одежди просјака
роса проси риме-просјакиње отрцане
у нове одежде даждевњаке и даждове
дажди дажд
стргни строге старе мере
оне мере време, а не мене песме
перјане олује и гробнице збора

Извор је извирао из увира. Салбасне сени
духова чиниле су чуда. Ропски покорне
свим спојевима, речи су сенчиле сва
значања особеним бојама. Оживеше сви
потиснути духови старих и нових речи и
оних будућих. У оргијашком колу градили
су значења. Она беху многострука и

необична, као и сабласна игра извора који
тече непрекинут, час увирући, час
извирући. Тако насташе галаксије речи у
свемирју бездана. Тако се заче нова крва-
ва борба и поста реч проста и оста
непрозрачна.

Признај смисле, бесмислен си
Пролазан си, прегажен си
Прогоњен си, прост никада ниси
Зашто ткање, своје здање
разграђујеш једним циљем

У крававим борбама до исцрпљења,
крваре једнозначни знаци до окрутне
смрти утихну. Њихови крици су вампири,
упокоје све лабаве споне.

Познам приче које себе тлаче
Познам мазне излизане фразе
Газим жива гробља упокојених вампира
Газим круне устоличених краљева
и царева
И вичем

Све снове у окове,
склепане, слане, крепане, цркотине
крута, мртва тела речи

Прозебле, прогнане, презрене
поново долазе ведре и насмејане

смехом се смеју крвницима својим

А крвници прогнани беже, умрљани крвљу
и савешћу. Смрт јаше у златном оклопу
богатства, заводљиво мами и дарове
богате дели. Смрт се осмехује и заблуделе
у своју замку хвата.

Потоци крви вреле теку
Заметке секу

Крици крви, крици тела, врелих речи,
врелих мена
Хладне облоге облажу, блаже јад и лажу

Смеле лажи походе
Смеле лажи уходе
Убијају, заустављају време

Време уморно, изморено, уморено
унакажено, наказно, кажњено

жита се жању
кад зоре грану
на реци бране се бране
забрањују забране
и зрела зрна зобљу
дробилица дроби идиле
а оне нестају
преображене у виле
епове певају

хорове ору
као земљу свежу
као кору опору

Камен се дроби у наказни закон
заклоњен иза свих зала и свих права

Смрт походи зреле плодове, младице
и старице времена вира и мира
Смрт разводи венчане речи
Смрт звони
Смрт се ори

Причам о једноставним стварима. Убијам
их леденим резом.

Без милости. Без осећања.
Причам о причама које себе понављају
немилосрдно уништавајући
свако кретање и свако мировање.

Затичем затишје
зато зовем зечеве
звоним Звонимире који мире
крволоке тишина крволочних
тајим Теуте и Симониде
гробне очи древних слика

сувишак стрчи
треба га стићи
сатрти, сломити

ЛОМИТИ, ЛОМИТИ
И СЛОМИТИ
МИТИТИ
ПИТИ
СИТИ
СНОВИТИ
СНОЛИКИ
ТОЛИКИ

и крити
крити их
пити их
лити их
уништити
згазити
мазити
молити
китити

Све те речи сјаје у мраку обмана. О
њима се много не зна, осим да су се на
видику појавили чудни
знаци. Неизвесно је да ли ће ући у
нашу орбиту Свезнајућег генија.
Уколико до тога дође, постоји опас-
ност да наш мир буде угрожен нељуд-
ским тајнама.

Обалом до приче
скривене у пори мора
Реке речи пресецају путеве глатке
натапају земљу, а из
влаге расту стабла
корење кривуда пресецима

Испуцало тло је апстрактни цртеж
црвене земље

Плима пламти пожаром жира
Зоре зидају звона
Брисани простор празног пространства
папира

Кутре у угловима ћошкови
Кезе се каже сагнутих сага
Кажи крику круг се ствара
и обара обор бара
бале беса
плавих небеса
Иза рогова брда месец врлуда
Праскаве патње маске скаске
Жудим за жаром зора-понора

Латићу се молитве, она лије
лица огрезла у боли,
она крије крикове у шареној лажној
влази

Латићу се лома-грома
громовника рушиграда,
он се срди
он ме грди
он се горди
гримиз бодри
ледених рајских цветова

прахом-страхом посипају призор
леди се крв у жилама
а силама нема краја

Крај је рај
Крај је гај
Крај је гој
није мој

Рушиград, ломиброд
вис и дол
мио бол
бесни жир, жиротвор
отров кот кретозор
зуји празан
гол

Није бој није сој
ал' је трој
ал' је крој
када кажеш
та ти лажеш
лажикрин, лажикрик
један бик
дупла бит

Тако бит бије
крик, бије крим
бије крок

Тако лик једе
мит, једе мост
крик и кост

Залуд луде
залуд блуде
мисли умне

Сатри ум недоум
Сатри стих недостих

Масакрирај маске
и гласне умишљате гласе
што каскају
кас по кас
у сав глас
сатри глас

Све патетичне речи су празне, бљутаве,
глупаве, шупље и круте, зловне и грдне,
требају нам грлате и громне, бојне, убо-
јите, небојене, неплођене, мутне и путне,
брдске и лутне, нејасне, мутне, љуте,
непрозирне, непремостиве, сите, полне,
плодне, гојне речи.

Гласници жара, песници зара
метричке шеме, погледе лење
Логика раста и смрти
Звонки звоници пропланка се руше
Зора мора се обрушава у море и у море
Мржња пламти, осветљава лавиринт

кавеза

Свега глатка у чвору прореза
Сеци призме, свуци свице, свете освете

свети

Сумануто мрмори море
разговор згодан, заводљив
у неповрат
Низови, ножеви, врата, вртешке
Венац смрти колоплет
Висови висе, шале заваљене у отровне
сплетке
Гробнице гробља живота
Замци замеци љубави
Срушене куле крхке
камен - прамен
пламен - амен
сатри

Мале сплетке колоплет плету
усмрћене падају речи у гробнице живе
Троме бабароге, ведре висибакe

Колоплет призива свет, мање леп
више слеп, разапет

Разапни распоне, жива ткива
мора, река, крова прека
Ровови, корови, кровови
Ребра, сребра, саћа, сачме, суме
Бриге, битке, бистрог вида
Вида и Вид поново виде
Волови упрегнути
Јарам јаре
зарови злобе
и глобе.

Душмани поткрадају очеве, чајеве, чаше
Дужници безочни сакате скуте и куте
крилате росне русе косе
Кловнови пале и жаре
а слобда у хаду се смеје
ХА ХА ХА ХА ХА
Воде се борбе између речи
Речи на слободи подлежу мерама новим
убијају бивства
кришом жаре и пале скелете лудости
лудила ломна у крхотине разбијају

зарад песме
зарад мора
крхког бора
новог епа

Брижљиво умотани у беле сметове
пењемо се пропланком

палимо снегове и беле брегове
они се отапају и плаве
грешна чеда једног пера

Прими покору, покај се
Прочисти се у белом пламену вејавице
Спали лице-слику јаства

Бело бело све је бело

ватра боли све изгони
пали згаришта мисли
плави жеље, пали мене
у згариште претвара тело и тло

Три пут се okreћем
Три пут се помолим

Понори зјапе
скидају капе

Простори гутају пропусте, промрзле прсте

Злато, златници зоре
звучи, будници звона
усеци трона
Триптиси
Диптиси
двополоног, трополног језика
записи безвучја етером лебде

Дижемо се на прсте да бисмо осмотрили
видик

језик хермафродит
пијан, тајновит, насилан

Сума ових речи
сила овог кôда

Ободи, ограничења, норме, догме
шкољке, крљушт, кожа

Купола сам од твог тела

сва сам бела
све сам смела
јер сам свела
сво знање на забран
сав забран на ток
који тече изнад зоре
изнад мора и понора
изнад вида недовида
мрачног хора из понора
звезданог пакла језика-збора

А оно је тело звезда, горја, дола
тело смрти у сну песме
тесне међе, тесто тела
обликом га смерним смера
ка бескрају недогледа

ка глосама гласоморним
и зорама зорним

Нова сунца
Нове зоре
Нове звезде
Куле тела
Купе тора
Златних тока и протока
Плиме бола
Плитке, помне
Посматрај

Звона су замрла
Гласови се не гласе
Загушљива тишина
Разборна маглина-магма

Понеки трептај усидрен у луци илузија

ломови, праскови, громови
муње, мачеви, бодежи

придржи дрхтавицу
ућуткај огрлицу
причврсти пијавицу
кржаву песму крика

Смрт смрт смрт
пева песму

Помор речи, помор рима, помор ритма

Рушим речи, рушим риме, рушим ритме
горостасне, дивље, подивљале

Љубим око свевидо
Скупљам призме исклизле
Млатим мере-протуве
бледе, бескрвне

Слуга сам твој, о, Речи
Пусти крв да потече
и однесе болест беса

Бистра речица лако набуја у поток

поток - опток
проток - ток

Торњеви пакла, поља мрака
Торњеви-скелети смрти
Лаве, лишаји, педализирани
Ликови-облици стражаре
Напуштају, одлазе,
пустоши,
покрети, кордони уклетни,
корачају авети,
сведени на судбу
усуд и тмина
и страшни суд
смехом их дочекује

смртне смрти
спаљене, бездушне, душебрижничке
дужници сте усуда
гласници пресуда
Помилујте!
Опрост дајте
простој смрти!

МИСТЕРИЈ УБИСТВА

Лудује луна у облом облаку лађа
леђа су лишај стиха
сума стега
алга влаге
Ври врело васељене
смокве смеђе, суве слађе од слане
суровог мора
Мирис је мир преслице пашњака
њушка брда, песма котла
ври врба и сено сени и сенке
ври сан у котлу греха
згажено лишће, лешник и путник
зрење и врење валова пене
помно буђење, само виђење
ореол рамова, рисови ресе ружичњак
млаз милости плави плодне пирове
плаве небеске вирове, сфере до светлости
бледе
вулканске лаве, тронове

Прогони, изгони
Искони изрони

Међаве већају, враћају власт хтонском
божанству

Богиње болести
зли закони чулни, умни, модри

то Сава тече кроз мукло вече
Брегова брега, брижних протеза
Сан и смрт
диван врт и врата пакла

Тајно, тајно извори врију
завири кроз врата пакла
напрсла стакла
клонули клоновни
Босе крошње
бубре туге
гневне пруге
јужне, северне, западне, источне, кухне

Лудује луна, лутња и слутња
Лудује тесто тристотог гнева
Горим у ватри врела
врлуда трзај тророги, троглави торањ
бљује ватру мржње суре
орао и врлети, врлина вришти
У босој крошњи
У голом стиду срџбе и гнева

Горим у круни луне, лудим
Горим у голој наготи, кудим
Расецам тело месеца блудног
и бацам у чељуст мора

Мирна река глатко тече
То Сава мржње тече од глечера до глечера

Словенски дивак, крвава луна, луди
Зјапи гротло мора
Зјапи завет зора
Вришти крвава коб
Ни смрт не доноси мир
Већ покору мржње

Порекни луну, закопај је у најдубљи кут
пакла

Заклану луну у зјала мора баци
Заклана луна луди
Из млечних груди млеко тече
Мистериј убиства

Заклану луну у најдубљи понор
Млеко луне отров реке-раке
брат брату и сестра сестри
сестру луни лицемерно, ломно
Лицем целим луну ломим
Горим у котлу пакла

Ништи врење
Ништи време
То Сава отров медни излива
Врисак угушени, згрушани
Пређу греха огољеног
Пређу млека мртве луне
Носи река

О смрти певају песме
кад смрт се брегом ваља
О злочину певају песме
кад злочин свест разара

Шта риме раде у друштву смрти
Шта коси траву и затвара браву

Слепа сила безумља

Звезде звече, сребро сребри
златну рибицу и златну гранчицу
Сутон је рекао све о бризи
Зебра је зевала
Сова је сасула отров мудрости
Пустињски мирис магле
криви квадрат драме
Мали и велики медвед
у млину напуштају сазвежђе жудње
Музика мрака мрско слика сенке
Смисао скрнави ризнице зева
Шушти шум понора у загонетној шишарци

траг титраја
утег греха
грива грома

Мудрост је лудост језика
Марљивост мрава, грива пива
Заметак зева звонког врела
Вештина ткања
Удар гласа, удар вриска
Писак
Гласна мисао, рика ума
Зев забуне, немир
Море смисла, бокор коре
Фосфор звука

ОРГИЈЕ СМРТИ

за Љиљу, Инес, Зору и
Владимира

градови гину, гробља гризу, бедеми бдију,
грозница гори, гребени гребу, сурови
сутони ума, сведени слапови слома, ломи
се ломи обзорје горја, ломи се ломи локва
гола, кида се и круни кринка лажи,,,, лаж
ложи ломаче, ликује у блуду истине, исти-
на трули у пишчевој лули, нина нана успа-
ванку сања, нина нана, ниска бљеска
спрана, у грму глога, у болу бога, бабарога
и бестидних јама, месо тела, месо плода,
плодних њива недовида, вична прича,
вечна тајна нина нана, нина нана, тресак
грома, прасак бола, сите слутње, криве,
круте, мишоловке,,,, у ватри је сагорела
смола лепљива, у шуми је нестала постаја,
три стране, три бране, ниске, склиске, три
брата, три сестре, тригонометрија звука,,,,
слово слини, болно слини, сија у пламену
глади, вија у пламену зебње, градови глади
горе, гомила греха таложи се на стрежи,
таложи се на дну руба,,,, риме вриште,
слова пиште, шума спава, нина нана, нина
нана, гротло гори, гејзир гризе грехе,
презир, писма, ломаче боли,,,, градови
гину, горе горе, грехови газе, врлине
вриште, нина нана, нина нана,,,, сума се
купи у једној рупи, звезда зури у трулој
кули, бедем, бадем, нина нана, нина нана,,,,

вијам весла ведра, а виле видре витлају
реком лешеве лажи, згажене лешеве
града, торњеве срама, торњеве срама
сравњене,,,, нина нана, нина нана,
грови грме, градови горе, гребени
гину, гробови грехе глођу, нина нана, нина
нана, година гребе гризе,,,, гротло преко
семе ситно, нина нана, нина нана, слово
страда, сенка страда у голом страху, сенка
страда, док сила страхоте сеје,,,, градови
гину, гробови расту, тама тиња у трулом
дворцу, нина нана, у ситном творцу
луциферу умноженом у страхоти грозе,,,,
гримиз, гротло, гривна, рака, гине слово,
гине гротло, гине гора, гине зора, гине
гребен, градови гину, говор гине, нина
нана, нина нана, уљуљукује смртне страти
злочиначке, нина нана, уљуљукује смртне
страсти злочиначке

Садржај

- (роса рика рима) /7
О ситом истом и том /8
(Окрени окрет) /11
(Ако кажем да сам лист) /13
(Година се губи у храсту) /16
(Суноврати се у суноврат) /17
(Сума и сила срљају у сонорност стиха) /18
(Замеци знаци мете ове броде) /19
(Крајеви не дуже у недоглед дела) /20
(Кривуље криве мирне гроздове смеха) /21
Клопке /22
(Антена од жада пада на поглавља у којима) /28
(Песма поје песме кроје кригле шива) /29
(Жалови жали) /30
(Шавови шире испод песме вире) /31
Снове у окове . . . /33
(Плима пламти пожаром жира) /39
(Латићу се молитве, она лије) /40
(Гласници жара, песници зара) /43
Мистериј убиства /50
(Звезде звече, сребро сребри) /54
(Мудрост је лудост језика) /55
Оргије смрти /56